

uden for samme. Det varede imidlertid ikke længe, førend man atter gjorde om paa Loven af 1867, nemlig ved Lov af 25de Marts 1872, der laaede nogle nærmere bestemte Bænde i Tiden fra 1ste September til 24de Juni. Endelig har Fiskeriloven af 5te April 1888 nu atter ved sin § 31 laaset en Række Bænde i Limfjorden hele Aaret rundt. Bestemmelserne om laaede Bænde i Limfjorden bevæge sig, saaledes kun i en Ring, af hvilken intet Resultat kan udledes om flige Foranstaltningers Nytte eller Unytte. Derimod bliver det altid af Interesse, at Kommissionen af 1865 ved sine Prøvefiskninger fandt, at der ingen Forskel var paa Fiskebestanden i og uden for laaset Bænde.

Vender man sig nu til det Spørgsmaal, om da Fiskerikontrollen i Limfjorden i Nutiden har været i Stand til selv endog kun nogenlunde, at skaffe den gældende Limfjordslovgivning overholdt, oplyses det i Bemærkningerne til det Udkast til Lov, der udarbejdedes af det af dansk Fiskeriforening nedsatte Udvalg, at dette paa ingen Maade er Tilfældet. Bemeldte Udvalg udtaler, at selv om de paahudte Forrifter overholdtes, vilde dette i Virkeligheden ikke bringe den tilsigtede Nytte, men at de paa den anden Side, udøve en ikke ringe demoraliserende Indflydelse paa den paagældende Fiskerbefolkning, fordi de daglig i stor Udstrækning overtrædes, og Fiskerbefolkningen, hos hvem der har udviklet sig en stor Færdighed i ikke at lade sig gribe heri af Kontrollen, med Højlighed finder sig i at affone de Straffe, der følge paa, at dette dog en Gang imellem sker. Det nævnte Udvalg, i hvilket der sad flere med Forholdene paa Limfjorden nøje bekendte Mænd, tilføjer, at Kontrollen er ude af Stand til selv med den største Agtpaagivenhed at opnaa nogen væsentlig Forandring heri. De Medlemmer af nærværende Udvalg, der ere fortlige med Limfjordsforholdene, kunne bestreffe Rigtigheden af disse Udtalelser.

Følge det anførte er det ikke gaadt meget anderledes, end at ligesom Forfrit-

terne i Loven af 15de Decbr. 1750 forbleve et dødt Bogstav, gælder ogsaa senere i ikke ringe Udstrækning det samme uanset Kontrollens Oprettelse. Under disse Omstændigheder maa man anse det for rettest ikke længere at opretholde en Særlovgivning for Limfjorden, der ingeninde er overholdt og heller ikke vil kunne ventes at blive det, og som saaledes allerede af denne Grund ikke har haft eller vil kunne faa den tilsigtede Nytte.

Man skal dernæst gaa over til at omtale de til Lovforslaget stillede Vædringsforslag.

ad 1. De paagældende Ord findes ikke i Lov af 5/4 88, ere aldrig savnede, og hvad de sige, følge af sig selv, medens Henvisningen til Kap. 2 i hvert Fald er uførenelig med Vædringsforslag 41.

ad 2. Man henholder sig her til det herom af Udvalgets Medlem N. Andersen ved Lovforslagets 1ste Behandling anførte. (Sp. 847).

ad 3. Hensigten med Mærkerne er nemlig i Tilfælde af Konflikter at vide, med hvem man har at gøre. Derimod vilde det være en ny Indskrænkning, til hvilken der ingen tilstrækkelig Grund findes, at gøre Tilladelse til at fiske afhængig af Brug af et hertil med Skibspapirer forsynet Fartøj, derunder enhver lille Solle eller Bram.

ad 4. Denne Bestemmelse finder en bedre Plads nedenfor, se Vædringsforslag 7.

ad 5. Det vil være en Fordel, dersom Erfaringen skulde vise en Forandring af disse Tidsgrænser ønskelig, at denne da kan ske, naar Indenrigsministeren og de bornholmske Fiskere ere enige derom.

ad 6. Bestemmelsens Hensigt er at bidrage til at beskytte de faste Fiskeredstaber mod at forulempes af Snurrevaaddene.

ad 7. Hensigtsmæssigheden af disse Bestemmelser turde forstaa sig af sig selv.

ad 8—10. For saa vidt Forslagene gaa ud paa at formindste Størrelsen af Afmærk-